

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318010758
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4318010758.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci odsúdeného M. M., pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného M. M., proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo 21.09.2018, sp. zn. 4Pp/28/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 15.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného M. M. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného M. M. (ďalej len odsúdený) o podmienené prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/80/2013 zo dňa 16.10.2013, v spojení s uznesením o neosvedčení sa v skúšobnej dobe Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/80/2013 zo dňa 20.07.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Tos/110/2016 zo dňa 20.12.2016, v trvaní 2 roky 4 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa rozhodnutie odôvodnil tým, že z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce vyplýva, že odsúdený začal súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace vykonávať dňa 19.03.2017 a predpokladaný koniec trestu má 18.07.2019. Do výkonu trestu bol dodaný dňa 19.03.2017 do ÚVV a ÚVTOS Nitra a dňa 04.04.2017 bol premiestnený do ÚVTOS Banská Bystrica, kde bol zaradený do diferenciacnej skupiny „B“. Tu bol v jednom prípade upozornený na zachovávanie zásad slušného správania a vystupovania voči spoluodsúdenému a následne bolo jeho správanie vyhodnotené ako dobré. Pokyny a príkazy príslušníkov plnil, pracovne zaradený nebol a nebol ani disciplinárne odmenený ani potrestaný. Do ÚVTOS Želiezovce bol premiestnený dňa 31.10.2017 na základe vlastnej žiadosti, kde opätovne bol umiestnený do diferenciacnej skupiny „B“. Konštatoval, že stanovené ciele programu zaobchádzania sa u menovaného plnia priebežne len v oblasti vzťahov s vonkajším prostredím, v ostatných oblastiach sa plnia iba čiastočne. V oblasti edukácie zameranej na zapájanie sa odsúdeného do aktivít pedagogického pôsobenia formou prednášok a besied s právnou tematikou a na dodržiavanie ústavného poriadku sa nezapája. Jeho správanie sa a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, pretože opakovane nesplnil pokyny a príkazy príslušníka zboru na pracovisku. Jeho správanie sa pôsobením pedagógov postupne stabilizovalo a ďalšie nedostatky neboli zaznamenané. Spočiatku bol zaradený na pracovisko ručného šitia obuvi, odkiaľ bol z dôvodu slabej pracovnej morálky vyradený. V súčasnosti nie je pracovne zaradený z dôvodu nedostatku pre neho vhodných pracovných príležitostí. Zapája sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného zameraných na udržiavanie čistoty ubytovacích priestorov. Disciplinárne bol odmenený jedenkrát a to dňa 19.04.2018 pochvalou za vzorný výkon činnosti súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti, disciplinárne potrestaný nebol. Poukázal ďalej na to, že sa opakovane dopustil trestnej činnosti a to aj

počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, jeho riziko sociálneho zlyhania je stredné a aktuálna resocializačná prognóza je menej priaznivá a zatiaľ nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Súd I. stupňa poukázal na to, že odsúdený splnil formálnu podmienku na prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keď vykonal polovicu uloženého trestu a jednu z materiálnych podmienok uvedených v § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., keď plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, keď získal jednu odmenu, avšak nesplnil druhú z podmienok, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Odsúdený v minulosti bol 10-krát súdne trestaný, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený a v troch prípadoch bol odsúdený cudzozemským súdom. Poukázal na to, že odsúdený sa opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti najmä majetkového charakteru a aj v minulosti už bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, avšak v skúšobnej dobe sa neosvedčil a bol mu nariadený vykonať zvyšok trestu. S poukazom na uvedené konštatoval, že bude potrebné u neho naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu a keďže si nevytvoril podmienky na podmiennečné prepustenie, jeho žiadosť bola zamietnutá.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti obhajca odsúdeného poukázal na to, že odsúdeného je možné prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia dvoch podmienok, pričom prvou podmienkou je plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného, t.j. jeho polepšenie, ktorú podmienku splnil, keďže bol disciplinárne odmenený a druhou podmienkou je, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa jeho názoru, táto podmienka je nemerateľná a ide iba o úvahu súdu, na základe akých skutočností zhodnotí osobu odsúdeného a jeho predchádzajúci život. Ústav na výkon trestu odňatia slobody nepreukázal, že má pracovníkov odborne spôsobilých určiť resocializačnú prognózu odsúdeného. Stanovisko ÚVTOS je iba formálne, nie je žiadnym spôsobom odborne doložené a pre potreby súdu a obhajoby nepreskúmateľné. Odsúdený uzavrel manželstvo, z ktorého sa mu narodilo dieťa počas výkonu trestu a preto možno očakávať, že povedie riadny život, vráti sa k manželke a k svojmu dieťaťu a má aj kde bývať. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a odsúdeného prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody.

Sám odsúdený vo svojej sťažnosti proti hore uvedenému uzneseniu, ktorá bola súdu I. stupňa doručená dňa 23.10.2018 a následne doplnená dňa 08.11.2018, uviedol, že súd I. stupňa pri svojom rozhodnutí vychádzal z hodnotenia ÚVOTS Želiezovce, z ktorého hodnotenia vyplýva, že jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni a teda, že sa nedá očakávať od neho, že povedie riadny život. Podľa jeho názoru nemalo by zmysel ukladať mu trest, ak by sa malo od neho očakávať, že hneď ako tento trest nastúpi, bude napravený a prevychovaný. U neho sa nedostatky preukázali iba na začiatku, avšak odborným pôsobením sa jeho správanie stabilizovalo a potom už neboli zistené žiadne nedostatky. Toto je signál, že trest plní svoj účel. Nesprávne tiež súd I. stupňa hodnotil jeho kriminálnu minulosť, pretože u recidivistov by nemohlo už dôjsť k podmiennečnému prepusteniu. Osobnosť každého človeka sa vyvíja a mení a to jednak s pribúdajúcim vekom, ako aj pôsobením vonkajších faktorov, akými sú rodina a tiež aj odborné pôsobenie zamestnancov ZVJS. On sám má záujem na vlastnej resocializácii a preto sa zapája do osvetových programov realizovaných v ústave. Podľa jeho názoru podmiennečným prepustením sa výkon trestu nekončí, ale sa v ňom pokračuje len inou formou na slobode, kde vlastne nastáva zavŕšenie procesu jeho prevýchovy, ak by mu boli uložené primerané povinnosti a obmedzenia a dohľad. Ďalej uviedol, že pri mechanickom výkone celého uloženého trestu sa odsúdenému berie možnosť preukázať spoločnosti, že sa polepšil a že naozaj chce viesť riadny život.

Namietal, že súd I. stupňa nedodržel zákonom stanovenú lehotu uvedenú v § 415 ods. 3 Tr. por., keď v lehote dvoch mesiacov nerozhodol o jeho podmiennečnom prepustení, čím boli porušené jeho základné práva v zmysle čl. 46 ods. 1 a 48 ods. 2 Ústavy SR.

V dodatku sťažnosti opätovne namietal nedodržanie dvojmesačnej lehoty uvedenej v § 415 ods. 3 Tr. por. a žiadal, aby bol prítomný na rozhodovaní na Krajskom súde v Nitre.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, na základe ktorých zamietol žiadosť odsúdeného o podmienené odsúdenie z výkonu trestu odňatia slobody, sú správne a zákonné, majúce oporu v hodnotení odsúdeného. Správne súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie, keď vykonal polovicu uloženého trestu dňa 18.05.2018. Splnil tiež aj jednu z materiálnych podmienok uvedených v § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a to že svojím správaním sa a plnením svojich povinností preukázal polepšenie, avšak nespĺnil druhú z materiálnych podmienok, ktorá musí byť splnená kumulatívne a to že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Súd I. stupňa podrobne uviedol úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení tejto nespĺnenej podmienky, na ktoré nadriadený súd ako na správne odkazuje.

Taktiež ako súd I. stupňa, i nadriadený súd zdôrazňuje, že ani predchádzajúce odsúdenia nemali pozitívny vplyv na prevýchovu odsúdeného, trestnej činnosti sa dopúšťal jednak v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ako aj v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a je nutné uviesť, že okrem trestnej činnosti na území Slovenskej republiky, sa tejto dopúšťal aj v zahraničí, keď v roku 2016, na ktoré odsúdenie je možné v zmysle § 7b ods. 2 Tr. zák. prihliadnuť, bol odsúdený súdom v Passau tiež za podvodné konanie. Jeho postoj k páchaniu trestnej činnosti je nekritický. Preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozhodnutím.

K námietkam odsúdeného o nedodržaní lehoty ustanovenej v § 415 ods. 3 Tr. por. krajský súd udáva, že toto ustanovenie Trestného poriadku síce určuje lehotu na rozhodnutie o podanom návrhu najneskôr do lehoty šesťdesiatich dní od jeho doručenia, avšak je potrebné uviesť, že ide o lehotu poriadkovú, s nedodržaním ktorej zákon nespája žiadny následok, napríklad v podobe okamžitého prepustenia odsúdeného z výkonu uloženého trestu. Lehota určená týmto ustanovením Trestného poriadku, bola určená najmä z toho dôvodu, aby podmienené prepustenie nestratilo svoj význam, najmä pri krátkodobých trestoch odňatia slobody a preto sa ustanovila lehota, v ktorej musí súd o návrhu rozhodnúť. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že v prípade odsúdeného nejde o krátkodobý trest odňatia slobody, pretože výkon uloženého trestu mu končí dňa 18.07.2019. V konečnom dôsledku, ako už krajský súd vyššie uviedol, nedodržanie tejto lehoty nemá za následok prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody aj bez splnenia podmienok ustanovenia § 66 Tr. zák.

O sťažnosti odsúdeného krajský súd rozhodoval na neverejnom zasadnutí v zmysle § 301 Tr. por. a v zmysle § 302 ods. 1 Tr. por., neverejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu a zapisovateľa.

Podľa ods. 2 veta pred bodkočiarkou citovaného ustanovenia, iné osoby sú z účasti na neverejnom zasadnutí vylúčené.

Z týchto dôvodov nebolo možné umožniť účasť odsúdenému na rozhodovaní krajského súdu.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného, ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.